

[Knut Lind]

forældrene at betale de forhøjede udgifter. Skulle der derefter være nogle, som stadig væk ikke kan betale, må de have hjælpen via bistandsloven.

Fremskridtspartiet finder, at det er urimeligt, at ikke også ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse indregnes i institutionernes udgifter. Dette vil selvfølgelig få indflydelse på forældrebetalingen, og gør det ikke det, giver det øgede kommunale skatter, som andre må være med til at betale. Det vil være rimeligt at ligestille dagplejen med institutionerne. I nogle kommuner er dagplejen langt dyrere end et institutionsophold, hvor der jo er tale om et skattefinansieret skjult tilskud, hvilket ikke ret mange af landets borgere er klar over.

Fremskridtspartiet vil dog være positivt indstillet over for venstres beslutningsforslag og arbejde videre med det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal naturligvis starte med at afvise forslaget, og så skal jeg prøve at begrunde det lidt.

Men først vil jeg godt prøve at sige lidt om, hvad det egentlig er, der ligger bag sådan et besparelsesforslag, for det er jo det, det er. Det er et besparelsesforslag på 110 mill. kr. årlig, når man tager forhøjelsen af fripladsgrænserne fra.

Det bygger på den filosofi, at vi kan redde landet ved disse evindelige besparelser på sådanne områder, som er så følsomme, som præcist dette område er.

Det er klart, at det ikke kan redde noget lands økonomi, at man skærer ned på de sociale udgifter. Hvordan skal det kunne det, når det er helt andre, bl. a. udefra kommende ting, der belaster vores situation, sådan at vi rent faktisk har en krise i dette land? Jeg forstår ikke, at man bliver ved med at tro på disse ting.

I øvrigt tror jeg ikke, at man tror på dem, men det er selvfølgelig en form for klassepolitik.

Det andet, der ligger i dette, er, at nu skal kvinderne væk fra arbejdsmarkedet. Det har vi talt om gentagne gange i dag, for det har ligget i flere andre forslag.

Det vil jo blive de færreste, der har råd til at have et barn i daginstitution, hvis dette forslag bliver vedtaget. Følgen vil blive, at

det vil blive en meget skæv fordeling, der bliver i daginstitutionerne. Det bliver dem, der har råd til at have deres børn dér, og så bliver det de socialt særlig dårligt stillede, som kan få deres børn ind, i og med de regler, man har omkring fripladsgrænserne. Der er da vel ikke nogen, der kan være tilfreds med, at man laver en lovgivning, der giver så skæv en fordeling.

Det liberale parti venstre skriver i bemærkningerne, at tilskud til daginstitutionsbørn er diskriminerende og modvirker familiens mulighed for at vælge, hvorledes de vil indrette sig. Det pæneste, jeg kan sige om det, er, at det er noget vrøvl, for tværtimod er det diskriminerende, at familier med børn skal betale en enormt høj forældrebetaling, når de samtidig skal betale en enormt høj skat, og så skal de i øvrigt være heldige for at få en daginstitutionspads.

Jeg synes, det er trist, at det liberale parti venstre, der engang har kæmpet for fri skoleadgang for alle børn, er nået dertil, at det kan komme med et forslag som dette. For med daginstitutioner skal det jo være præcis som med skoler, at det skal være et tilbud til alle. Det er faktisk SFs holdning, at de bør være gratis, og det er de hovedprincipper, vi arbejder ud fra; derfor kan vi naturligvis ikke på nogen måde være med til dette forslag, men må afvise det.

Og så lad mig endelig sige: ligestillingen har sandelig trange kår, for det er jo også den, det handler om. Det handler om, at man hele tiden sætter grænser, der betyder, at kvinderne skal hjem til det, man populært kalder kødgryderne, igen. Det undrer mig ikke, at det er venstres forslag, det er indeholdt i. Det undrer mig heller ikke, at fremskridtspartiet er enige i det, og det undrer mig heller ikke, at de konservative er det. Efter det, jeg har hørt her, vil de konservative også til at blande sig i, om kommunerne må give tilskud, og de vil også til at blande sig i normeringsreglerne ude i kommunerne, så det kan blive lystigt, men jeg håber da, det bliver afvist af tilstrækkelig mange herinde.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er enig med venstre i, at man bør prøve at kigge på betalingsordningerne inden for daginstitutionsområderne. Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at vi